

Sots-secretari Barbey, heus aci la vostra obra

Ací la teniu, la vostra obra, sots-secretari Barbey: Vós, que sou home de finances, el sabieu perfectament l'abast del viatge del senyor Bloch a Barcelona. Vós ho sabeu d'on surten i d'on poden sortir les maniobres de l'alta finança internacional contra les divises. Sou home prou intel·ligent per a tenir clarificat el marit divorciat de madame Hanau en el seu just valor, i no podeu donar-li categoria de financer omnipotent que des de l'Hotel Orient de Barcelona pugui provocar una baixa de la pesseta. Això només s'ho pot creure un quèlque sevol o bé ho pot dir no creient-ho un periodista que vulgui fer beure la gent a gallet.

La bona que porteu als ulls no us ha deixat veure la tempestat que desfermàveu. L'odi de què ens hem fet creditors des del 12 d'abril, perquè vàrem ensorrar Acció Catalana, us ha cegat a vós i els homes de "La Publicitat", i heus aci el servei que heu prestat a Catalunya. Llegiu "La Rambla" d'ahir, i veieu el que us diu el periòdic del diputat Sunyol als homes que heu estat els protagonistes de la maniobra.

Vós coneixeu l'estada del senyor Bloch a Barcelona, el dinar del 31 d'octubre sense cap èxit per al que convidava, les anades i vingudes de Bloch a la Generalitat i a l'Ajuntament, trobant sempre portes tancades; la seva indignació davant del fet que ningú no l'escollava, i si l'escollava era per a riure sota els nos.

No heu volgut escollir ni el ministre al qual serviu des de la Subsecretaria d'Economia, el català Nicolau d'Olwer, consternat avui davant de la tempestat que heu desfermat inflant una bombolla de sabó. Però els tres fets concrets en què us podieu basar, si volleu, per a fer-nos dir quatre fàstics, no us servien per al cas. Calia donar-li aires de sensacionalista, calia telegrafiar-ho a tot el món — aquells tres fets eren tan esquistats que no valien la pena del telegrama —, calia bastir-ho com una maniobra financiera internacional en la qual participaven homes de l'Esquerra, perquè els espanyols enemics de Catalunya apretessin les dents i tremolessin de ràbia només de pensar que uns catalans, que no eren del partit d'Acció Catalana s'havien confabulat amb un estafador internacional de categoria, per a atacar-los i despullar-los en quatre dies de totes les pessetes que tinguessin.

Vós sabieu que havia estat vingut a Barcelona sense treure'n profit, considerat com un pobre diable que posar si que venia a fer algun negociet, però que havia trobat que els homes de l'Esquerra no estaven per negocis. Vós sabieu que Lazare Bloch havia marxat de Barcelona amb la cua entre cames. El vostre "poulain" Mameu Brunet ho va confessar, mentre llançava la injúria: "Lazare Bloch semblava que no havia aconseguit lligar cap quant a les finances "públiques". Manuel Brunet parlava de les finances públiques perquè els lectors pensessin en les "parvals" dels que hi havien estat en contacte.

—Ja veieu quins uns els catalans! Ja els veieu aquests homes d'Esquerra! Si no ho descobrim us deixem sense un centí! I això, dit des de Madrid.

Posat a treure punta d'aquest viatge sense interès, només podieu sentir tres fets, que mereixien el vostre blasme i llançar-los a la publicitat perquè l'opinió jutgés:

—L'Espanya anticatalana ha respost. Ha respost, no contra l'Esquerra, com us pensàveu, sinó contra Catalunya.

Heu trobat un home que us fes la feina, un periodista que ha volgut aconseguir una mica de celebritat, d'escòndol, com aquells cretins que han assassinat llur mare i encara s'engorgulleixen interiorment quan veuen el seu retrat al "Nuevo Mundo". Ara ja deuen estar contents. Heu manejat els titelles des d'entre bastidors, i heu fet gastar molta tinta. Deuen sentir-vos tot un patriòta, mentre des de Madrid escridassen contra l'Estatut a causa de la vostra melodramàtica creació "Una maniobra internacional contra la pesseta", que vós, com a home de finances, sabeu que no podia existir.

Heu disparat contra l'Esquerra, però heu errat el tret i heu tocat Catalunya. Sots-secretari Barbey, heus aci la vostra obra.

Primer fet: Uns homes amb càrrecs públics hi dinen de Toulouse i vós enteneu que amb un home que ha estat a la presó els homes amb càrrecs públics no hi poden ésser, encara que el Tribunal francès hagi dictat "non lieu".

Segon fet: El diari "La Humanitat" ha publicat una nota que coincideix amb una altra que vós sabeu i que hom feu afirmar des de "La Publicitat", que fou redactada per Lazare Bloch. "La Humanitat" diu que es tracta d'una badada, i vós enteneu que de badades d'aquesta mena no se'n han de tenir.

Tercer fet: El conseller d'Hisenda de la Generalitat ha donat unes declaracions que en síntesi coincideixen amb aquella nota que vós sabeu que Lazare Bloch va redactar, i vós enteneu que un conseller d'Hisenda de la Generalitat ha de tenir idees pròpies sobre finances, que no pot plagiar ningú i menys un personatge posat en entredit.

Només hi ha aquests tres fets. Podieu treure'n tota la punta que volguéssiu. Però vós heu fet que ho agencessin amb tota la pompa, que el vostre "poulain" Brunet ho bautes com una tremenda maniobra internacional contra la pesseta, ho servís a les porteres com una terrible confabulació que havia de dur la misèria i la ruïna a totes les llars espanyoles i catalanes.

La "mise en scène" d'aquest melodrama imaginat per vós, des de Madrid, de cara a fer passar davant d'Espanya els homes i el Partit que avui té el Govern de Catalunya com una banda d'agitistes i d'estafadors, va semblar de primera als homes que aconsellen "La Publicitat", no gaire grasses de matèria d'ris, i la bomba fou llançada.

Sots-secretari Barbey, heus aci la vostra obra: "A B C", "Informaciones", "El Debate", tots els diaris enemics tot temps de Catalunya, han estat sensibles a la vostra maniobra, i encara han anat més enllà dels vostres anhels i dels vostres desigs. La campanya contra l'Estatut ha començat. No és pas l'Esquerra Republicana que vós voleu ensorrar amb la vostra maniobra la que els interessa atacar. És Catalunya, és l'Estatut, és aquest tros triangular de terra flanquejat pel Pireneu, l'Ebre i la Mediterrània.

EL BANDIT ROSSI ES CONSTITUÏX PRES Ajaccio, 23. — El cèlebre bandit Rossi s'ha constituït pres. — Fabra.

EL BANDIT ROSSI ES CONSTITUÏX PRES Ajaccio, 23. — El cèlebre bandit Rossi s'ha constituït pres. — Fabra.

EL BANDIT ROSSI ES CONSTITUÏX PRES Ajaccio, 23. — El cèlebre bandit Rossi s'ha constituït pres. — Fabra.

El President de la Generalitat rep l'homenatge fervorós de les poblacions de Montblanc, Alcover i Selva del Camp

La primera pedra de les escoles d'Alcover

FRANCESC MACIÀ CAP A REUS Dissabte, a quarts de set de la tarda, sortí de la Generalitat en automòbil, Francesc Macià, en direcció a Reus. L'acompanyaven la seva distingida esposa, la seva filla Maria, el tinent de mossos d'esquadra, senyor Cabeza, Rubí, majordom de la Generalitat i el nostre redactor, senyor Vilà.

A MONTEBLANC Diumenge, a quarts de deu del matí, sortí de Reus cap a Montblanc el senyor Macià junt amb els que l'acompanyaven. S'havien afegit a la comitiva els senyors Andreu i Loperena.

En molts poblets situats a la carretera entre Reus i Montblanc, hi havia banderes i alguns arcs de triomf amb inscripcions alusives al viatge del President de la Generalitat. En molts d'ells hi havia grups de ciutadans que en passar davant d'ells Macià, el victorejaven i aplaudien.

Arribaren els expedicionaris a un quart d'onze del matí a Montblanc. Des de feia una llarga estona, en el lloc on s'havia d'aturar la comitiva, s'hi havia congregat una gran multitud presidida per l'Ajuntament en corporació i que en arribar Macià aplaudí i victorejà una llarga estona.

Arribà Francesc Macià a les vuit del vespre i es dirigí immediatament al domicili del seu germà polític Pau Font Rubinat, on s'estajuntà junt amb la seva muller i filla.

En el Seló de Sessions de l'Ajuntament hi foren presentats diversos alcaldes de pobles d'aquella comarca, regidors dels ajuntaments, autoritats locals i entitats de Montblanc i d'altres poblacions.

Macià sempre voltat d'infinat de persones, esmerçà una llarga estona per a travessar la plaça, responen les salutacions que se li feien i donant la mà a tots els que la hi sollicitaven i corresponent a les proves d'afecte de què el feren objecte, amb la seva acostumada amabilitat.

En el Seló de Sessions de l'Ajuntament hi foren presentats diversos alcaldes de pobles d'aquella comarca, regidors dels ajuntaments, autoritats locals i entitats de Montblanc i d'altres poblacions.

El senyor Josep Andreu presentà l'alcalde, senyor Jàvega i altres personalitats i autoritats al senyor Macià i seguidament s'organitzà una comitiva que es dirigí a l'Ajuntament. La plaça que hi ha al davant d'aquell centre oficial, estava curulla de montblanquins i de ciutadans d'altres pobles que, en aparèixer Francesc Macià, l'aplaudiren i donaren crits de visca el polític honrat, visca l'avi, visca Macià i visca Catalunya. Formava aquella plaça un bell aspecte, tots els balcons estaven engarlandats amb banderes i domassos amb els colors de Catalunya i de la República.

Macià sempre voltat d'infinat de persones, esmerçà una llarga estona per a travessar la plaça, responen les salutacions que se li feien i donant la mà a tots els que la hi sollicitaven i corresponent a les proves d'afecte de què el feren objecte, amb la seva acostumada amabilitat.

En el Seló de Sessions de l'Ajuntament hi foren presentats diversos alcaldes de pobles d'aquella comarca, regidors dels ajuntaments, autoritats locals i entitats de Montblanc i d'altres poblacions.

Macià sempre voltat d'infinat de persones, esmerçà una llarga estona per a travessar la plaça, responen les salutacions que se li feien i donant la mà a tots els que la hi sollicitaven i corresponent a les proves d'afecte de què el feren objecte, amb la seva acostumada amabilitat.

La República es defensa

"A. B. C." ha estat suspès per tres dies i multat amb mil pessetes. Un sacerdot, un militar i un desvagat que dirigien la conjuració monàrquica, acabaran d'organitzar-la a Fernando Póo. Altres desvagats, militars i religiosos, han estat repartits estratègicament per tal que conspririn sols en el confinament

LA PRESO NO PROVA AL JESUITA MONARQUIC I CONSPIRADOR

Lista de les sancions imposades merciant de Bilbao, un altra pels complicats en el moviment de dies passats.

Segons ella, són confinats a Santa Isabel de Fernando Póo: Andrés de Lasmarías, sacerdot; el comandant d'infanteria, Francesc Rosales; Antoni Torrejoncillo Collazo, de professió desconeixeda.

Madrid, 23. — Ahir, a les quatre de la matinada, hi hagué necessitat de requerir un metge per assistir el jesuïta pare Campos, que es troba a la presó com a encartat per l'últim complet. Sofrí un atac cardíac que posava en perill la seva vida. En vista de la greveta del seu estat, el director de la presó autoritzà que passés la nit a la cel·la amb l'altre detingut polític. Durant tot el dia continuà en el mateix estat de gravetat, i a darere-hora sofrí el seu estat una altra complicació. En virtut d'això es feren gestions prop de les autoritats per tal que el pare Campos fos traslladat a un altre local que reunís millors condicions. El seu estat és greu.

El comandant retirat Eugeni Ezquoz anirà cinc mesos a Talaxantes, partit judicial de Eorjas (Saragossa), Pere Fernández Iehazo, comandant d'infanteria en actu, quatre mesos a Tajueco, partit de Burgo de Osma (Soria); Heli Rolando Tello Cantos, comandant d'infanteria, en actu, quatre mesos a Huesca, partit d'Aroca (Saragossa); Joan Campos Torreblanca, jesuïta, Prefecte de la Residència de Chamarrin de la Rosa, un mes a Griegos, partit d'Albarracín (Terol); Vicents Rojo Utilles, gerent d'una fàbrica d'armes de Guernica, un mes a Litaga, partit de Tarazona (Saragossa).

Després d'iguir per pel que es refereix als militars en actu, sols està dintre de la seva jurisdicció aplicar-los la llei. La seva execució la portarà a cap el Ministeri de la Guerra, al qual sotmetrà les oportunitats proposades.

UNA SANCIO CONTRA "A B C"

A Josep Maria Jaquetot, advocat, se'l penyorà amb dues mil pessetes; a Josep Sanmartin Landere, co-

merciant de Bilbao, un altra pels complicats en el moviment de dies passats.

Madrid, 22. — El ministre de la Governació ha rebut aquesta matí una llista de periodistes als quals ha manifestat que havia imposat una multa de 1.000 pessetes i tres dies de suspensió del diari "A B C", com a conseqüència d'un article publicat al dit periòdic, enjudiciant la resolució adoptada per les Corts com a condemna de don Alfons de Borbó.

Considerava el senyor Casares Quiroga que aquest article era despectiu per a la Cambra i per això ha cregut que estava incurs l'esmentat diari en la llei de defensa de la República, i li ha imposat aquesta sanció.

Després ha afegit el ministre que aquest diari té, segons la llei de defensa, cinc dies, a partir de la data en què rebí la comunicació, per a recórrer, com a col·lectivitat que és, davant el Consell de ministres.

També ha dit el senyor Casares Quiroga que a estava acabada la llista de confinaments, i que, si bé les persones que estaven incloses en la llei de defensa de República són divuit, creia que els confinaments no serien tants.

El pla de treballs ha quedat ja establert, i hom diu que començaran dintre de dos mesos i en els quals serà utilitzat un tub d'acer, que ha estat inventat pel senyor Simon Lake, perit en la construcció de submarí, i que acaba en una cambra des de la qual, podran manobrar els escafandres. — Fabra.

Finalment, Francesc Macià sortí al balcó de l'Ajuntament davant la insistència dels públics que s'havia aplegat a la plaça i amb paraules cordials i sinceres, donà les gràcies per la rebuda que se li havia fet. Acabà dient que no era llarg en el seu parlament, puix que al cap de pocs moments tindria lloc un acte públic al teatre Principal on ell i els que l'acompanyaven, parlarien llarga estona i exposarien l'ideari del Partit d'Esquerra Republicana de Catalunya del qual s'honorava en ésser el President.

LA LIQUIDACIÓ DE LA CONSPIRACIÓ MONARQUICA

Madrid, 23. — El ministre de la Governació llegí als periodistes, la

No, ara dona gust llegir "La Publ". Hi recullen troços de "A B C", "El Debat", "La Epoca", "La Veu", "La Nació", "El Imparcial", "El Mati" i tota la gran premsa.

—Si, vaja, vols dir que fa de carro de la brossa.

Al marge dels debats

El Príncep, condemnat

Què fou aquesta famosa sessió, qualificada per alguns de memorable i per altres d'indigna de la República?

Un acte de bon palatí del comte de Romanones. Una acusació fiscal mediocre del senyor Galarza i una defensa equivalent del senyor Gil Robles. Un discurs de gran elevació del senyor Alcalá Zamora i unes conclusions polítiques del President del Consell de ministres. I res més?

El senyor Alcalá Zamora ha dit en el seu discurs que la sentència, la veritable, la definitiva, fou dictada pel poble el 12 d'abril. Calia el registre i la confirmació del Parlament?

L'actitud del poble fou en la data inoblidable d'una generositat i nobleza sense parió en la història. Generositat inconscient, il·limitada? No, certament. Generositat, és a dir, generositat confiada. Al poble corresponia manifestar la seva voluntat. Al Parlament, interpretant-la, definir-la i limitar-la. La sentència del Parlament és una conseqüència política natural del destronament i l'expulsió del Príncep. Les portes obertes de bat a bat per a la sortida. Un cop fora, la sentència a tall de rètol comminatori: "No es permet l'entrada als prínceps."

En la generositat confiada del poble anava implícitament involucrada la sentència condemnatòria i el Parlament de la República havia rebut la missió de formular-la en termes inequívocs.

Necessitats morals i polítiques alhora, en aquest cas en perfecte acord, imposaven que el Príncep destronat i els amics del Príncep sabessin d'una manera formal i categòrica que en la consciència del país i en la llei republicana el Príncep havia descendit a la categoria d'un delinqüent i que només podia ésser rebut en territori nacional com un enemic de l'ordre jurídic que el país s'havia donat lliurement.

L'acte del Parlament completa, doncs, i precisa, el gest del poble i el completa i precisa d'una manera digna i mesurada. El Parlament escoltà amb respecte D. Alvaro de Figueroa. Tingué el bon gust de suprimir un dictamen carregat de literatura política dolenta i adoptà finalment un text que té el mèrit poc corrent, en aquesta mena de documents, de no dir més que el que havia de dir i que en aquest sentit pot considerar-se com un model aprofitable en la literatura política del nostre país, sense excepcions.

El senyor Alcalá Zamora ha estat una altra vegada el verb de la generositat republicana. Les seves intervencions han valorat els moments culminants de la Revolució. L'emoció de les jornades republicanes serà perceptible en els llibres d'història gràcies a la paraula d'Alcalá Zamora. Lamartinià com sempre, amb tots els avantatges morals i tots els inconvenients polítics—la moral i la política no van sempre d'acord—, Alcalá Zamora mereix la suprema magistratura de la nació. La superioritat de la nostra República haurà estat de preferir el seu Lamartine a un Bona parte qualsevol. Ara, que convé tenir ben present que aquesta possibilitat es deu en gran part al ministre de la Guerra, D. Manuel Azaña.

Madrid, novembre de 1931

Les víctimes de la catàstrofe minera de Bentley

Londres, 23. — El total de víctimes del desastre ocorregut a les mines de Bentley, prop de Lancaster, arriba fins quaranta-dos. A més hi ha set ferits, entre els quals, n'hi ha cinc de greus.

Hom ha ordenat una detinguda investigació de les causes de l'accident i el tancament de les mines a la zona afectada per la catàstrofe.

Hi ha gran consternació en tota la conca minaire, puix que no es recorda un accident tant greu des d'abans de la guerra. — Fabra.

SERVEI DE LETRINES per Benigani

—Noi, ara dona gust llegir "La Publ". Hi recullen troços de "A B C", "El Debat", "La Epoca", "La Veu", "La Nació", "El Imparcial", "El Mati" i tota la gran premsa.

Segueix a la pàgina 2